

Divendres IV

Ml 3,1-4.23-24; Lc 1,57-66

Desembre 23

*QUAN SE LI VA COMPLIR EL TEMPS, Elisabet infantà un fill. Els veïns i els parents sentiren a dir que el Senyor li havia mostrat el seu amor, i tots la felicitaven. Al cap de vuit dies es reuniren per circumcidar l'infant i volien que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la seva mare s'hi va oposar dient: «No! S'ha de dir Joan!» Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que porti aquest nom!» Llavors feren senyes al pare i li preguntaven com volia que es digués. Ell va demanar unes tauletes i va escriure-hi: «El seu nom és Joan.» Tots van quedar meravellats. A l'instant se li destravà la llengua i començà a parlar beneint Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent parlava d'aquestes coses per tota la muntanya de Judea, i tot-hom qui ho sentia ho guardava en el seu cor i es preguntava: «Què serà aquest infant?»
Realment, la mà del Senyor era amb ell.*

❖ **Preparació:** Sóc aquí, Esperit Sant, sóc jo. Crida'm pel nom que em vas donar, Senyor!

❖ **Lectura:** A la Bíblia, el nom és més que un element essencial de la personalitat: indica la missió que Déu confia a cadascú. Per això el canvi de nom, en els personatges bíblics, expressa la crida a una nova missió: Abram/Abraham (Gn 17,5-6); Jacob/Israel (Gn 32,29); Simó/Pere (Mt 16,18)... A alguns personatges, Déu mateix els imposa el nom abans del seu naixement: Ismael (Gn 16,11), Isaac (Gn 17,19), Joan Baptista (Lc 1,13) i el propi Jesús (Lc 1,31). Déu expressa així la seva autoritat, i també el poder que infon a aquesta persona que ha triat perquè vagi i actuï en el seu nom i de part seva.

✠ **Meditació:** L'àngel del Senyor diu a Zacaries el nom que ha de posar al seu fill: Joan, que en hebreu significa «Déu és favorable, misericordiós». I és ben bé així, perquè Joan és el fruit visible de la misericòrdia de Déu amb els seus pares, Zacaries i Isabel, que no tenien fills. I és també l'expressió del favor de Déu amb el seu poble, ja que li envia un missatger que anuncia i prepara la seva arribada. Quina és la missió que Déu reserva des de sempre per a mi? El naixement de Joan, que prepara l'arribada del Messies, ve carregat d'alegria i de benedicció per a tothom. Són senyals indiscutibles que el Regne és a prop. Jo, com Joan, ¿li obro camins al Senyor repartint benediccions i portant l'alegria als altres?

✠ **Oració:** «No sé com em dic...

Tu ho saps, Senyor.

Tu coneixes el nom

que hi ha en el teu cor

i és només meu;

el nom que el teu amor

em donarà per sempre

si responc a la teva veu.

Pronuncia aquesta paraula

d'alegria o de dolor...

Crida'm pel nom

que em vas donar, Senyor!»

(Ernestina de Champourcin)

✠ **Contemplació:** Deixar-me cridar per Déu, deixar que pronuncï el meu nom, com només ell sap fer-ho. Maria Magdalena, a l'hort, tenia Jesús ressuscitat al davant, però només el va reconèixer quan la va cridar pel seu nom: «Maria!» (Jn 20,16). Només Déu sap cridar-me pel meu nom, i quan ho fa, posa dempeus la meva ànima.

✠ **Acció:** Avui buscaré dirigir-me als altres pel seu nom, mirant-los als ulls i revestint-los de dignitat. I ho faré en nom de Déu.